

vendigvis fornys“. Der er nogle Bygningsforandringer i Marketenderiet i Citadellet til 4,500 Kr., som ere „paatrængende nødvendige“. Gulvet paa Havreloftet i Gardehusarkasernen er „uheldigt“ og maa fornys. Opførelsen af et nyt Skivedepot er „nødvendigt“. Om alt dette „raadne“, „nødvendige“, „meget nødvendige“ og „paatrængende nødvendige“, siger Ministeren nu ved 3die Behandling, at det ikke er saa nødvendigt, det kan godt vente til næste Aar, naar han blot maa faa disse Kabler. Og med Hensyn til Kablerne er Forholdet det, at den højtærede Minister ikke en Gang tør sige, at de ere ubrugelige. Han siger, at de ere „næsten ubrugelige“, men de kunne dog altsaa bruges endnu. Saa er der ogsaa en Nedgang i Prisen: til at begynde med var det 32,600 Kr., men til Slutning ere de gaaede ned til 22,450 Kr. Jeg tror, at disse Kabler havde udmærket godt af at ligge til næste Aar, saa kunde det gerne være, at hele Summen kunde ganske forsvinde.

Naar man ser, hvordan hele denne Sag har udviklet sig, forekommer det mig, at der ikke er saa forfærdelig megen Alvor i den højtærede Ordførers Kamp for at gennemføre Bevillingen. Derimod vilde der være god Mening i, om vi, som ved anden Behandling sagde, at denne Konto kunde nedsættes med 35,000 Kr., og nu have faaet dette anerkendt af den højtærede Minister, sagde, at disse Kabler meget godt kunde vente til næste Aar, at der ingen Grund er til at jage denne Sag igennem. De ere komne lige i den 11te Time. Mellem Finanslovens anden og tredje Behandling ere de dukkede frem, og de maa kunne forsvinde igen som Stjerne-skud indtil næste Aar; saa kunne vi jo se, om de holde. Jeg antager heller ikke, der er nogen Udsigt til, at vi faa Krig inden den Tid, og skulde Kablerne i Fredstid gaa itu, er Ulykken jo ikke større, end at man paa den Afstand, der er fra Land til Forterne, nok kan staa og snakke der over. I alt Fald kunde man nok gøre Tegn og underlige Gerninger, indtil Kablerne kunne blive reparerede. Jeg foreslaar altsaa at stemme mod denne Bevilling.

Ordføreren (Zahle): Jeg komplimenterer den ærede sidste Taler for den ganske overordentlige Dygtighed, hvormed han plæderede sin Sag. Hvis den egentlige Ordfører for hans Parti ikke i Dag havde været syg, havde vi rimeligvis faaet en Debat om de 90,000 Kr. til Naturalfor-

plejningen. Det vilde have været langt mindre klogt fra dette Partis Side at have taget en Debat angaaende Militæruddgifterne — og en saadan Debat maatte vi jo have — paa de 90,000 Kr. end paa det Punkt, hvor det ærede Medlem nu har taget den. (*Borgbjerg*: Der er nok til at tage Debatten op). Vil De da ikke tage den op, højtærede Kollega? (*Borgbjerg*: Jo, hvis jeg bliver udæsket dertil af det ærede Medlem).

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at ifølge Forretningsordenen maa ingen Taler under Forhandlingerne tiltale et andet Medlem.

Ordføreren (Zahle): Saa venter jeg mig ogsaa en Debat om de 90,000 Kr. Det er jo ogsaa et interessant Punkt. Hvad disse Søkabler angaar, maa jeg beundre den Flid og Nøjagtighed, hvormed den ærede sidste Taler har forberedt sig paa denne Behandling, idet han har gennemgaaet hver enkelt af de Poster, som den højtærede Krigsminister nu foreslaar at bespare, og formodentlig ved Understregninger mærket sig, hvor det stod, at det var „nødvendigt“, „paatrængende nødvendigt“, „meget nødvendigt“ o s. v. I hele det ærede Medlems Argumentation var der kun een Tilsnigelse, nemlig den, at det ærede Medlem siger, at medens Krigsministeren tidligere i sit Forslag har sagt, at alle disse Poster vare „nødvendige“, „meget nødvendige“, „højest nødvendige“, „paatrængende nødvendige“, kommer han nu og siger, at de ere *unødvendige*. Det er blot denne sidste Bemærkning, som er urigtig, thi det siger den højtærede Krigsminister paa ingen Maade. Han siger vedblivende, at alle disse Ting ere i og for sig nødvendige, og det er i høj Grad uheldigt, mener Krigsministeren, at disse Bevillinger ikke kunne gives, men over for den Fordring, som af den højtærede Krigsministers Partifæller i Finansudvalget, Finansudvalgets Flertal, er bleven stillet til den højtærede Krigsminister, har han bøjet sig og sagt: Det nødvendigste er dog at faa disse Kabler, og for at kunne faa dem, finder jeg mig i at stryge Ting paa Vedligeholdelseskontoen, som det i og for sig er meget beklageligt at maatte stryge; jeg bøjer mig imidlertid for den Fordring, der stilles om, at man ikke maa kræve ny Bevillinger nu. Saaledes er Sagens virkelige Sammenhæng, og saaledes er den ogsaa det ærede Medlem bekendt, men han har snildt og klogt benyttet sig